Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26243
Copyright: Admont, Benediktinerstift

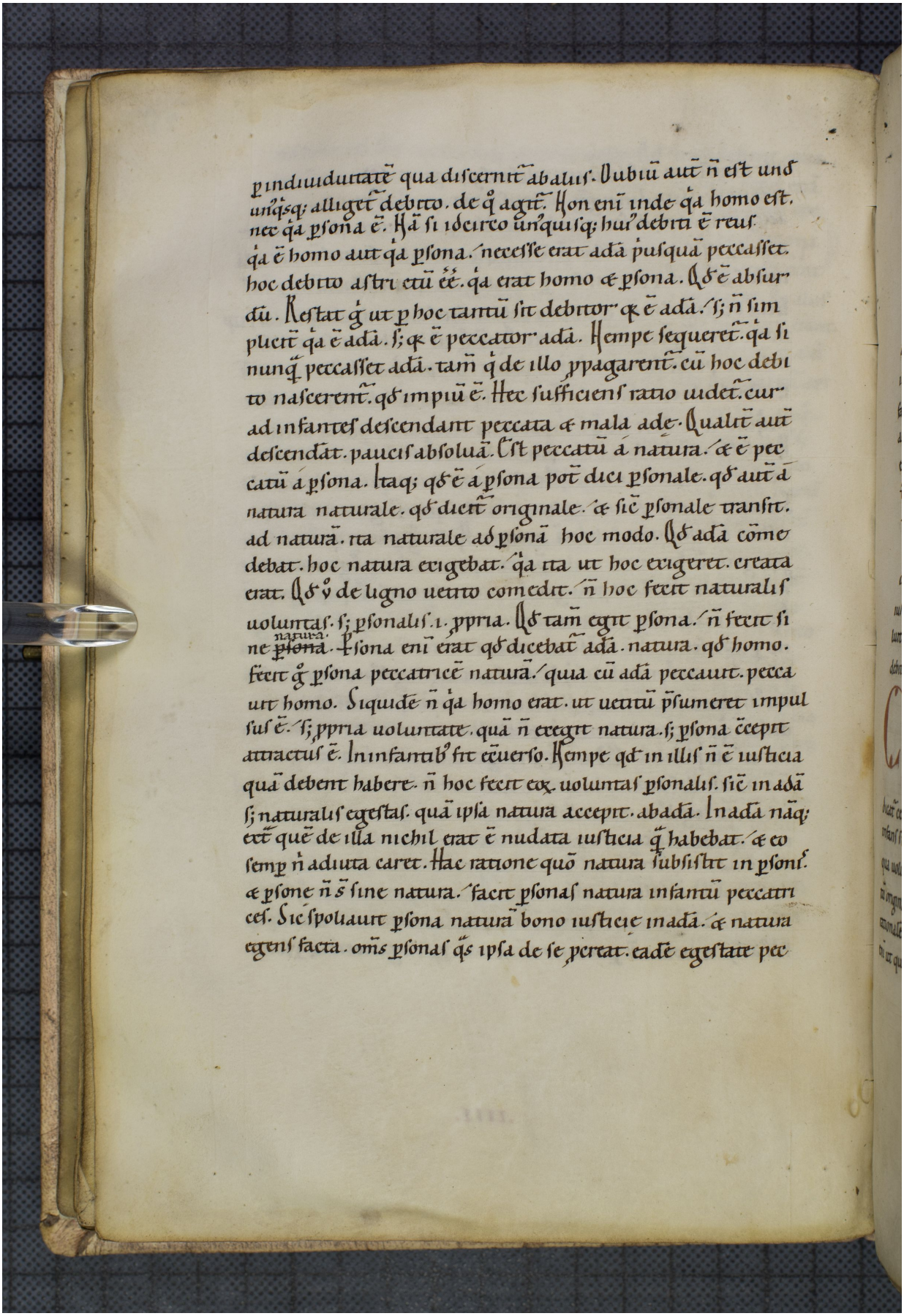

pindiuiduitate qua discernit abaliis. Dubiū aut ñ est unus
uniq;sq; alliget debito. de q agit. Non enī inde qa homo est.
nec qa psona ē. Hā si ideirco unquisq; huius debiti ē reus
qa ē homo aut qa psona. necesse erat adā pusquā peccasset.
hoc debito astri etiā ēē. qa erat homo & psona. Qd ē absurdū.
Restat q ut p hoc tantū sit debitor qr ē adā. si ñ sim
plicit qa ē adā. si qr ē peccator adā. Nempe sequeret. qa si
nunq peccasset adā. tamē q de illo ppagarent. cū hoc debi
to nascerent. qd impiū ē. Hec sufficiens ratio uidet. cur
ad infantes descendant peccata & mala ade. Qualit aut
descendat. paucis absoluā. Est peccatū á natura. & ē pec
catū á psona. Itaq; qd ē á psona pot dici psonale. qd aut á
natura naturale. qd dicit originale. & sic psonale transit.
ad naturā. ita naturale ad psonā hoc modo. Qd adā comē
debat. hoc natura exigebat. qa ita ut hoc exigeret. ercata
erat. Qd ū de ligno uetito comedit. ñ hoc fecit naturalis
uoluntas. si psonalis. i. ppria. Qd tamē egit psona. ñ fecit si
ne ~~psona~~ natura. Psona enī erat qd dicebat adā. natura. qd homo.
fecit q psona peccatrice natura. quia cū adā peccauit. pecca
uit homo. Siquidē ñ qa homo erat. ut uetitū psumeret impul
sus ē. si ppria uoluntate. quā ñ exegit natura. si psona ceepit
attractus ē. In infantib fit ecuerso. Nempe qd in illis ñ ē iusticia
quā debent habere. ñ hoc fecit ex. uoluntas psonalis. sic in adā
si naturalis egestas. quā ipsa natura accepit. ab adā. In adā nāq;
erat quē de illa nichil erat ē nudata iusticia q habebat. & eo
semp ñ adiuta caret. Hac ratione quō natura subsistit in psonis.
& psone ñ s sine natura. facit psonas natura infantū peccatri
ces. Sic spoliauit psona naturā bono iusticie in adā. & natura
egens facta. omis psonas qs ipsa de se pertat. eadē egestate pec